

Ali Abbas Çınar, *Muğla İli Ağzı Sözlüğü*, Muğla 2004, 297 s.

Muğla ağzı üzerine aynı yıl yayımlanan bir başka çalışma da A.A. Çınar'ın *Derleme Sözlüğü*'ne ve çeşitli kaynaklara dayanarak hazırladığı sözlüktür. Ancak kullanılan kaynakların bir listesi çalışmada yer almaz. Ayrıca *Derleme Sözlüğü*'nden hangi sözcük alınmış veya hangi sözcük ilk kez bu çalışmada görülür, belirtilmemiştir.

Sözlükte 3000'in üzerinde madde yer alır. Her maddede derlendiği yer (alıntılanan kaynağa göre?), ilçe, yerleşim birimi belirtilmiştir.

Madde birleştirmeleri veya göndermeleri tam yapılmamıştır: *abbacık* “bembeyaz”, *abbecik* “bembeyaz”; *abo* “şaşma, korku ünlemi”, *abu* “şaşma ve korkma ünlemi”; *acır - acur*. Bu ve benzeri maddeler birleştirilmeliydi. Kimi madde karşılıkları standart dilden farklı yazılmıştır: *acerik* “miğde” (olması gereken şekil: mide).

ağlak “ıssız”, Eski Türkçeden beri bilinen bir sözcüktür.

ağmaşmak “toplucu bir yere tırmanmak”; belli ki *ağ-(i)m+a-ş-* şeklinde bir türev.

akkın “akıntılı su”; Eski Türkçeden beri bilinen bir sözcük.

artantı “arta kalan, kullanılmış”

Bu ve benzeri yöreye özgü, kullanımı Eski Türkçeye uzanan çok sayıda sözcük Muğla ağzı çevresinde kullanılmaktadır. Benzer sözlüklerde alıntı yapılan kaynaklar ile sözcüğün *Derleme Sözlüğü*'nden farklı yan biçimleri, anlamları özellikle gösterilmelidir.

Ağzı özelliklerinin, sözvarlığının gitgide azalıp kaybolmaya başladığı bugünlerde elimizdeki çalışmanın kuşkusuz ağız çalışmalarına önemli katkısı olacaktır.

Mehmet Ölmez
(İstanbul)